

(Таблоид, 12.11.2009)

Вала, нека је аферим ономе Каурину што ме онако царски дочекао у Београду, поставићу га за пашу, чим дођем поново из Стамбола! Борис-паша и седам субаша! Сваки субаша свога башчауша! Сваки башчауш свога чауша! Има да буде ланац одговорности. Синџир, бре!

Знао сам ја, чим Босфор прејашемо, чим Бугаре и Грке заобиђемо и у Србију дођемо, да смо међу својима. Такве раје Алах драги да пожели! Зато ћу, чим поново дођем, да сакупим три товара блага, довешћу инџилуре путеве да граде, касабе да подигну нове, рећи ћу: бујрум рајо, узми, не стиди се, дуго си, вала, и чекала! Ево век један прође, ни једни ни други добра не видесмо. Јазук рајо, јазук, а знало се некад шта је царско а шта спахијско! А где смо данас?

Вала рајо, ако заједно не кренемо у ту Европу, боље да нас нема! Ево, ми ћемо вам помоћи! Саградићемо вам ћуприје и механе, ханове покрај царскога пута, на сваки фртал километра по један шадрван, покрај свакога шадрвана по једна ашчиница, покрај ашчинице по једна Влахињица, коло да нам игра да нас махмурлук не савлада после тешких преговора са некрстом из Европе.

Вама ћемо веру одобрити. Нико не сме да вас бије! Служила си рајо пет векова, ферман султанов поштовала, севап је добра да видиш! А најбоље ти је са нама, бољега господара нећеш наћи. Нас, рајо, познајеш. Ми смо ти узимали само десетак. Ови ти кожу дигоше! Бољи ти је рајо био и Селим и Мехмед, и Сулејман Величанствени, и Мехмед Паша, и све паше и субаше заједно, од ове глобе и намета, од овога данка, од ових харачлија, хрмпајлија и шупак мераклија што сеире Србијом и српским нахијама и причају како је стиг'о демократски земан, да све ваља похарати и ново саградити, да је то и ваша и наша једина ћуприја до Европе.

Ево сам ти, рајо, и указ припремио. Хатишериф трећи. Два си рајо већ имала. У том Хатишерифу, од моје милости и благородности начињеном, писаће да имаш сва права, само буну да не дижеш на нашу царевину, а на ону њихову можеш, али само ако ми на

Српске раје Алах да пожели

Пише: "Султан Абдулах Гул"
субота, 14 новембар 2009 21:00

њу кренемо. Писаће у Хатишерифу трећем да је сваки хинсан дужан да поштује права другога хинсана. Да оним хајванима из Европе покажемо да смо ми били озбиљна царевина, а да сте ви били једна послушна раја. Не бисмо ми тебе, рајо, бомбардовали никад. Ми бисмо ти само везали руке наопако и кроз чаршију провели, да види друга раја како ради правна држава.

Имам један тефтер кожни и у њему свакога кога ћу да унапредим и поставим на важна места, чим се мало сјединимо опет. А нико нас тако сјединити опет не може као та Европа. Ето вала Турске до Беча само ако се преваре. Али, неће. Неће нас Европа, а нама је опет потаман да се вратимо теби, рајо. Ту су нам и Дунав и Сава, ту нам је Калемегдан. Нећеш ни ти рајо у ту Европу како видим. Сад кад си с нама виђена, нећеш никако. Баш те брига, што да им ти будеш неки сеиз, не треба то теби.

Ја сам онога вашег Каурина већ метнуо у тефтер као будућег београдског пашу. Како видим, биће то највећа функција у целој бутум Србији. И њему ће бити потаман. Јер, само ће вам тај пашалук и остати!

Ни то данас не бисте имали да вам султан није из Стамбола гарантовао! Узми се рајо у памет, кога ти бољег за савезника имаш од нас? Откако скупа пропадосмо, друге су нас силе узаптеле! А заједно бисмо чуда направили.

Ево, има добра хефта откако ме тешке мисли море: оћемо ли ми сви скупа имати еспапа кад још гори земан од овога дође? Аман, па не радимо сви у Немачкој! Па ни тамо више није ка што је било.

Нема ни тамо да кажеш: ех, ове љепоте, овога рахатлука, овога блага небројеног! Него: сиктер рајо, на кулук се врати! Од кулука порез плати.

Ево, кад се видимо идући пут, ко стигне до мога миндерлука, до мојих одаја и до мојих канабета, вала ћу му све полако испричати шта сам тамо својим очима гледао. Нас Турке у Немачкој не воле. И шта ће нама такав комшилук? С ким да продиваниш, с ким чибук да попушиш, с ким кафу да срчеш, рајо моја покорна? Вала, кад нешто помислим, није наша царевина ни требало да иде даље од Београда! Алах драги рече да је доста да се испењемо на Калемегдан и погледамо у правцу оног другог вилајета. Тек да знају да смо

Српске раје Алах да пожели

Пише: "Султан Абдулах Гул"
субота, 14 новембар 2009 21:00

ту.

Није морало драга рајо овако, није морало. Сто година смо изгубили. Читао сам ја књиге и записе, учио сам ја о свакој вери помало, али твоје муке, српска рајо, нико није имао. И ми смо те мучили. И ти си нас вала намучила. Па сам се више пута чуддио, више пута сам говорио: који нам је Куран, хоћу рећи, које су нам то свете књиге рекле да се истребимо?

Ја сам човек савремен. Прагматичар. Размишљај нешто, а зашто ми заједно не бисмо направили неки свој пашалук, неку своју малу царевину, да њоме без царине пролазиш и ти рајо, и да пролазе Турци и трговци, као некад што је било? Ко то нама може да забрани?

Ево, чим поново дођем да калдрму по Санџаку стављам, ево ме у Београд. Понећу један ћугум, једну тестију, да у њу бацамо гласове. Свако по једну артију да савије, да напише је ли за тај предлог или није.

Ако ни то не прође, спремићу један ферман. У њему ће бити све. Биће и имена из онога тефтера. Откако сам био у Београду, ови ваши већ деле функције! И ко ће бити ефендија до ефендије, и ко ће да држи механе поред пута, и ко ће да контролише спахилук, и ко ће да наплаћује харач, и коме се спрема гајтан свилени, и ко ће папучама да пије ладно вино, коме ће простирати серцаде, а ко ће низ басамаче да се сломи.

Е, рајо, рајо, све си научила за само пет векова. Други нису ни за хиљаду година! Аферим нека ти је, али једно не могу а да не кажем: каква год да си, боље господаре заслужијеш! Такве раје нема у три царевине!